

SENTÈNCIA

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, a 27 de novembre de 2008

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN, i els magistrats M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY i M.I. Sra. Eulàlia AMAT LLARI, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- La representació processal de la Sra. M.J.A. va formular en data 22 de setembre del 2003 demanda contra la companyia d'assegurances "L. SA" en reclamació de la suma de 60.101,21 euros, més interessos legals i costes, quantitat a la què considerava que tenia dret com a conseqüència de la defunció del seu espòs, el Sr. M.L.G., en virtut de la pòlissa d'assegurança de vida concertada per ell amb la defenent i en la seva condició d'hereva del mateix.

II.- En data 27 d'octubre del 2003 la representació processal de la companyia d'assegurances "L. SA" va contestar a la demanda oposant-se a ella amb l'argument que el Sr. M.L.G. va declarar al concertar la pòlissa que va subscriure amb la seva mandant l'any 1999 que no patia cap malaltia crònica, ni es trobava sota tractament mèdic de qualsevol classe, mentre que l'any 1992 se li havia diagnosticat una cirrosi amb varices esofàgiques que finalment li va produir la mort.

III.- Les parts van formular oportunament els seus escrits de rèplica, dúplica i posteriorment de

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

conclusions reiterant els seus arguments i oposant-se als de l'adversa.

IV.- L'Hble. Tribunal de Batlles va dictar Sentència en data 7 d'abril del 2008 desestimant la demanda formulada per la Sra. M.J.A. en tots els seus extrems i imposant a l'agent les costes del procediment.

V.- Contra l'esmentada resolució formula recurs d'apel·lació la representació processal de la Sra. M.J.A. i, pels arguments recollits a les seves conclusions, demana la seva revocació i l'estimació íntegra de la demanda.

Ha actuat com a magistrat ponent la M.I. Sra. Eulàlia AMAT LLARI.

FONAMENTS DE DRET

I.- Ha quedat acreditat a les actuacions que el dia 27 de desembre del 1999 el Sr. M.L.G. va subscriure una pòlissa d'assegurança de vida amb la companyia d'assegurances "L. SA", que el dia 20 de desembre del mateix any va contestar el qüestionari de salut que li va presentar la companyia manifestant que no patia, ni havia patit, cap malaltia, ni en tenia cap que es pogués qualificar com a crònica (foli 47v), que va pagar les primes corresponents en el seu moment, i que el dia 30 de desembre del 2000 va morir quan havia estat ingressat d'urgència a l'hospital de Motril (Espanya), raó per la qual la seva viuda va formular la demanda que dóna origen al present procediment, reclamant la indemnització que considerava que li corresponia. Està també fora de tota discussió que el mes de juny del 1995, com a conseqüència d'una hematemesis, el Sr. M.L.G. va ser ingressat en un centre hospitalari andorrà "objectivant-se hepatopatia crònica en el context d'enolisme i epigastralgia, en pacient amb antecedents de HTA" apreciant-se sagnat actiu amb varices esofàgiques, sent donat d'alta el dia 24 de juny del 1995 (foli 66), i que el 30 de desembre de l'any 2000 es va produir la seva defunció i es va considerar que la causa havia estat una parada cardiorespiratòria, shock hipovolèmic, HDA per varices esofàgiques i cirrosi hepàtica enòlica (foli 26).

En aquestes circumstàncies la defenent es va negar a pagar la indemnització pactada, argumentant que el Sr.

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

M.L.G. va mentir a l'emplenar el qüestionari de salut que se li va presentar abans de subscriure la pòlissa d'assegurances, i la Sentència que ara es recorre va desestimar la demanda formulada per la seva viuda reclamant la suma que entenia que li corresponia. Aquesta formula el present recurs d'apel·lació argumentant, en primer lloc, que el Sr. M.L.G. no va respondre incorrectament el qüestionari que li va presentar la defenent, perquè el 24 de juny del 1995 havia estat donat d'alta a l'hospital andorrà d'una hepatologia i no rebia cap tractament per aquesta patologia, ni per cap altre, ni tenia prescrita cap medicació.

II.- Per tal de donar resposta als arguments de la recurrent cal destacar que al qüestionari de salut que el Sr. M.L.G. va omplir l'any 1999 a requeriment de la defenent, se li preguntava de manera clara i comprensible per un profà no sols si patia alguna malaltia, sinó si l'havia patit en algun moment, i és evident que el citat senyor podia pensar que l'alta mèdica que va rebre l'any 1995 suposava la curació de la malaltia que se li havia diagnosticat, però no podia ignorar que l'havia patit. D'altra banda, com destaca l'informe de data 10 de desembre del 2007 de la doctora C.M.G., cap de l'Àrea de Medicina Legal i Forense del Ministeri de Justícia i Interior del Principat, quan es dóna una alta hospitalària a un pacient, això no suposa una curació de la malaltia que aquest pateix, sinó que és procedent quan es considera adient que abandoni l'hospital, per passar "de forma gradual d'un nivell de cura a un altre", i la cirrosi hepàtica que patia el Sr. M.L.G. és una malaltia crònica, difusa i irreversible que no té curació (foli 160), fets dels quals cal presumir que alguna informació se li va donar al malalt.

És cert que el Sr. M.L.G. no prenia cap medicació, ni rebia cap tractament, perquè la cirrosi no té un tractament mèdic específic, i que ell no era un professional de la medicina, però aquests fets no li permetien obviar que, en tot cas, havia patit una malaltia i sabia en què consistia, encara que potser desconeixia la seva gravetat, perquè quan va ingressar a l'hospital de Motril va comunicar als metges que havia estat diagnosticat a l'hospital andorrà de cirrosi hepàtica enòlica, hemorràgia digestiva alta (HDA) per varices esofàgiques uns 8 anys abans, i així consta al

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

informe que s'aporta als folis 26 i 106 de les actuacions.

III.- Al·lega en segon terme la recurrent que qui té obligació de comprovar l'estat de salut de la persona que sol·licita una assegurança de vida és la companyia asseguradora, però és evident que per tal de cerciorar-se de manera absoluta de la salut dels sol·licitants caldria sotmetre'ls a tots a una exploració mèdica exhaustiva i això no és viable per raons econòmiques, fins i tot per a l'assegurat. Per aquesta raó, les companyies asseguradores tenen l'obligació de sol·licitar a tot aquell que pretengui una assegurança de vida o de salut que respongui un qüestionari que se'ls ha de proporcionar i sobre aquesta base valoren el risc que assumeixen, de tal manera que si l'assegurat pateix posteriorment una malaltia sobre la qual no existien antecedents, és la companyia asseguradora qui pateix les conseqüències de no haver examinat al sol·licitant de manera més acurada des del punt de vista mèdic i, si és el sol·licitant el que amaga alguna dada, és ell qui resulta perjudicat per aquesta omisió, sense perjudici de que en el cas que aquest posi de relleu un fet que, fins i tot sense ell saber-ho, pugui comportar un risc per la seva vida o la seva salut, sigui l'entitat qui ha de valorar les seves possibles conseqüències.

IV.- Tampoc es poden admetre els arguments de la part recurrent en el sentit que era el defenent el que havia de provar que les manifestacions incorrectes del Sr. M.L.G. sobre la seva salut l'havien induït a error en el moment de subscriure el contracte, ja que si l'entitat asseguradora no va poder copsar el risc que assumia al fer-ho és evident que el seu consentiment estava viciat per l'error, ja que en cas d'haver conegut la malaltia que aquest patia no hagués assegurat la seva vida, atès que el risc de defunció d'aquest senyor no era en aquell moment el que té tota persona, sinó molt superior, com posa de relleu la Dra. C.M.G. en els seus informes (folis 141 i 160). Pel que fa a les seves al·legacions en el sentit de que quan va subscriure el contracte la malaltia del seu espòs no estava descompensada, tampoc aquestes es poden estimar, ja que d'acord amb els citats informes, quan es produeix una hemorràgia la cirrosi es descompensa, i el Sr. M.L.G. va patir un episodi hemorràgic l'any 1995 i un altre poc abans de la seva mort, motiu pel qual va ingressar a l'hospital i per tant

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

el risc de defunció en un breu termini de temps era encara més gran que si aquest fet no s'hagués produït.

V.- La recurrent argumenta que el Sr. M.L.G. no va requerir cap intervenció mèdica l'any 1999 i que la seva defunció per una parada cardio-respiratòria no va tenir res a veure amb una cirrosi hepàtica, però el fet que en el moment de contractar l'assegurança el citat senyor no requereís atenció mèdica no vol dir que estigués curat, ni que abans no hagués patit una determinada malaltia. D'altra banda, com posa de relleu la Dra. C.M.G., metge forense del Ministeri de Justícia del Principat, de l'objectivitat i professionalitat de la qual no es pot dubtar, tothom al final es mor perquè se li para el cor, però en el cas present la causa fonamental que va portar al fatal desenllaç va ser la cirrosi hepàtica que patia el Sr. M.L.G., que va donar lloc a unes varices esofàgiques que, en trencar-se, produeixen hemorràgies digestives altes que condueixen a xocs hipovolèmics i finalment a la parada cardiorespiratòria, que és el que va succeir en aquest cas, com es pot deduir de l'informe mèdic dels facultatius que el van assistir a l'hospital de Motril (folis 26 i 106).

VI.- En desestimar-se el recurs procedeix imposar les costes del mateix a la part recurrent de conformitat amb el que disposa el Codi 7,51,5.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

DESESTIMAR el recurs d'apel·lació interposat per la representació processal de la Sra. M.J.A. contra la Sentència dictada per l'Hble. Tribunal de Batlles en data 7 d'abril del 2008 que CONFIRMEM íntegrament, imposant les costes d'aquesta alçada a la part recurrent.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-